

tror, at alle disse Punkter ere formelt og reelt korrekte, og at det ærede Medlem i sin vidtløftige Argumentation ikke har rokket ved et eneste af disse Punkter. Endelig hedder det: „gaar Thinget med Udtalelsen af den skarpeste Mistillid til Ministeriet over til den næste Sag paa Dagsordenen.“ Det vil være mig og mange med mig af Interesse at se ærede Medlemmer, som maatte være valgte ind i Thinget paa Betingelse af, at de ville stille sig skarpt og protesterende overfor al Provisorisme, stemme mod en Dagsorden, som udtaler den skarpeste mulige Mistillid til Regjeringen. Det ærede Medlem, som havde Ordet før, gjorde sig megen Umage overfor de nye Medlemmer. Seg endelig, at den Tale, som vi, der have siddet her før, hørte ham gjentage, egentlig nærmest var adresseret til de nye Medlemmer. Det maa være mig tilladt overfor de yngre Medlemmer ligesom overfor de ældre Medlemmer, som have haft lidt Besvær under den forløbne Valgkampagne, at sige, at det vil være af politisk Interesse her og ude i Landet at se, hvad disse Medlemmer ville sige om en Dagsorden, der udtaler den skarpeste mulige Mistillid til Ministeriet.

Beth: Det ærede Medlem bebreidede mig i Tordags, at jeg ikke kunde forstaae det Standpunkt, han stod paa, eller hans Argumentation, som gik ud paa, at det, som her foreligger, ikke i allermindste Maade ligner og ikke i allermindste Maade kan være en provisorisk Finantslov; det er ikke og kan ikke være Andet end rent ud blot og bart et Forslag til en midlertidig Bevillingslov. Hvem der antager, at med dette Forslag har Regjeringen forelagt en provisorisk Finantslov, befinder sig i en komplet Wildfarelse. Man kan umuligt ved at forkaste dette Forslag være af den Mening, at det skulde være en Forkastelse af den provisoriske Finantslov. Det var det, som det ærede Medlem fra Leire med en stor Masse Ord søgte at begrunde som Noget, der faldd af sig selv og ikke kunde være anderledes. Som det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) gjorde opmærksom paa, se vi imidlertid, at i 1886 — det var den 25de Januar 1886, og det Foredrag, jeg figter til, og som det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds oplæste en Del af, findes i Folkethingstidende for den nævnte Margang Spalte 845 — stod det ærede Medlem fra Leire paa det modsatte Standpunkt. Da sagde han, at det er ganske rigtigt, at den Bestemmelse, der staar i 5te Mini-Grundloven, at Forslag, der en Gang

ere forkastede, ikke kunde bringes ind i Samlingen igjen, er ikke kommen ind i den reviderede Grundlov, og derfor er der ikke Noget til Hinder for, skjøndt vi allerede een Gang ved det private Initiativ have forkastet det Forslag, der var Tale om, nemlig den provisoriske Finantslov, at vi kunne forkaste den en Gang igjen. Det tilraadede det ærede Medlem paa det Allerstærkeste, man skulde gjøre. Han sagde, det var Regjeringens Pligt endogaa at forelægge den. Han tilraadede at forkaste den endnu en Gang, og Forkastelsen skete da. Nu siger det ærede Medlem, at jeg maa være en daarlig Jurist, naar jeg ikke kan forstaa, at det, han siger nu, og som strider mod det, han sagde i 1886, maa være rigtigt, og at det, som han sagde i 1886, og som skred mod det, han sagde nu, er forkert. Hvorledes det ærede Medlem end bedømmer mig som Jurist, saa kjender jeg dog min Lovbog tilstræffelig til at vide, hvad der staar i D. L. 1—13—20., som lyder saaledes: „Den som Ustadig befindis i sit Vidne, og nu siger Et nu et andet, nu bejaer Noget, nu fra-gaar det igjen, bør ei at staa til troende“. Det ærede Medlem taler om Kamp mod Ministeriet Estrup, om Kampen mod Provisoriet, men hvorledes staar det ærede Medlem lige over for Ministeriet Estrup? Staar han i Kampen mod det eller ikke mod det? Sa dersom man skal dømme efter hans Udtalelser, saaledes som de faldd den 17de Oktober 1887 — de findes i Tidenden Spalte 324 ff. — saa staar det ærede Medlem virkelig saaledes, at han ikke staar i nogen Kamp mod Ministeriet Estrup. Han udtalte den-gang følgende Sætning: „Vor Stilling er den, at vi tilbyde de Herrer Leilighed til at føre Landet ind i lovlige Tilstande, og vi have gjort dem betydelige og væsentlige Indrømmelser. Vi have sat det personlige Spørgsmaal til Side, have overladt Ministerspørgsmaalet til Kongen, og det have vi gjort uden Bagtante. Vi have ikke draget dette Spørgsmaal frem og gjøre det ikke igjen. Det er dødt. Det paaistaar jeg er en meget væsentlig og betydelig Indrømmelse, Folkethinget har gjort lige overfor Modpartiet og lige overfor Landstthinget.“ Sa, det er rigtignok en særdeles betydelig Indrømmelse, og den blev saa forklaret Dagen efter af det ærede Medlem for Langeland (se Tidenden Sp. 328—29). Det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) udtalte sig saaledes: „Vi ville vilig finde os i, at det nuværende Ministerium sidder. . . Det forekommer mig glædeligt, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, Wenstres Ordfører, ogsaa betonedede dette, at fra Wen-